

Příloha k protokolu o SZZ č. ....
FF JU v Č. Budějovicích
Vysoká škola: .....

Ústav estetiky

24. 6. 2010

Datum odevzdání posudku: .....

Jana Pecholtová

Jméno: .....

Estetika

Obor: .....

Recenzent * / **Mgr. Filip Hotový, Ph.D.**
diplomové práce

Vedoucí */
Mgr. Ondřej Dadejík, Ph.D.

.....

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Estetika amatérské fotografie

.....
(téma)

Jana Pecholtová si pro svou bakalářskou práci zvolila nelehký úkol. Definovat amatérskou fotografii v kontextu současné digitalizace fotografické technologie a vymezit její místo na poli mezi fotografií profesionální, uměleckou, esteticky zajímavou a posléze tak prověřit v jakém smyslu může být i tzv. „amatérská“ fotografie esteticky či umělecky zajímavá. Metodou zkoumání, pro niž se autorka rozhodla, je kombinace sociologického šetření mezi členy fotoklubu a shrnutí a aplikace tezí z vybraných filosofických či teoretických textů, pojednávajících o fotografii. Práce se tak jako celek snaží sledovat několik poměrně komplikovaných cílů, což je patrné již v autorčině úvodu na str. 9-11. Tento entusiastický záběr lze považovat za příčinu celkové roztříštěnosti osnovy a obsahu textu, což se po přečtení práce bohužel jeví být nevyhnutelným tvrzením.

V první části nazvané „Fotograf“ Jana Pecholtová provádí historický exkurz, pojednávající příčiny rozmachu „amatérské“ fotografie a vzniku fotoklubů. Zatímco souhrn informací o vývoji fotografie je přípravnou půdou pro pojmové vymezení statutu amatérského fotografa ve společnosti, jakož i v dějinách média, povídání o historii píseckého fotoklubu tvoří základ pro obhajobu vlastní autorčiny motivace a zvoleného reprezentativního vzorku respondentů, jejichž odpovědi uvádí v kontext s odbornými texty. Již v této části začíná čtenář chápat, že páteřním textem je pro autorku text francouzského sociologa Pierra Bourrdieu *Un Art moyen* z roku 1965. Druhá část „Fotoaparát“ pak množí různé pohledy na (ne)důležitost technického vybavení kamery v souvislosti s ambicemi tvorby fotoamatéra. Zde se rozrůstají odkazy na texty Viléma Flussera, Susan Sonntag, Waltera Benjamina aj. Komparaci jejich tezí však autorka provádí značně intuitivně a vše řečené zřetelně odstiňuje Bourrdieovým textem a některými dílčími závěry z průzkumu mezi členy zmíněného fotoklubu. Tento postup je pak dále uplatněn v závěrečné části „Fotografie“, kde navíc nalézáme odkaz na text Rolanda Barthesa, jehož tvrzení o fotografii a jejím referentu (str. 38) je tu vytrženo z kontextu a není zcela zřejmé, kam tento argument směřuje v souvislosti se zamýšleným tématem práce. Takový způsob nakládání s odbornými texty je bohužel typický pro většinu autorčiny argumentace, v níž namísto pečlivého shrnutí tezí jednotlivých autorů v kontextu jejich díla je patrný příklon ke komparaci dílčích tvrzení. Několikrát užitý pojem „fotografický akt“ není také jasně vysvětlen a čtenář tak nerozumí tomu, co znamená jeho zmiňovaná devalvace (pokud by jednalo o odkaz na dílo *L'acte photographique* Philippa Duboise, o devalvaci fotografického aktu bychom mohli těžko mluvit). V závěru samotné práce autorka poukazuje na pokles úrovně kvality fotografií členů fotoklubu, aniž by však jasně vymezila, co je kritériem pro posuzování této kvality a jak taková kritéria souvisí s uměleckou a estetickou hodnotou fotografie. Přitom se domnívám, že těmito kritérii by se měla práce vzhledem ke svému tématu „estetika amatérské fotografie“ zabývat především. Závěr celého textu tak zcela v souladu s mnohostí stanovených cílů vyznívá do ztracena a není jasné, který z cílů zkoumání byl opravdu do důsledku naplněn.

Výše zmíněné výtky se týkají zejména metodologické roviny a ucelenosti struktury textu a nezpochybují autorčinu celkovou snahu o uchopení problematiky. Je téměř faktem, že každý, kdo se zabývá estetikou fotografie, narazí na potřebu vypořádat se s texty různých úrovní z pozic filosofie, teorie, kritiky, historie či sociologie a v této změti je pak nucen formulovat teze, jejichž přesvědčivost je závislá na pečlivé práci

s kontexty, v nichž jednotlivé texty vznikly a na koncentrovaném zaměření na jeden precizně formulovaný cíl zkoumání. Domnívám se, že kdyby Jana Pecholtová vytýčila svůj cíl definovat status amatérské fotografie v kontextu estetiky fotografického obrazu na pomezí srovnání tezí Bourrdieova textu a tezí, vyplývajících z textů reflektujících digitalizaci fotografie (například William J.T.Mitchell, Barbara Savedoff, Peter Lunenfeld apod.), struktura celé práce by se mohla lépe vyjasnit. I přesto, že celek bakalářské práce Jany Pecholtové vyznívá spíše jako osobní záznam z prováděných rešerší bez zřetelného závěru, považuji tuto práci s ohledem na části týkající se historických a výzkumných exkurzů za velmi dobrou a doporučuji ji k obhajobě.

velmi dobře

Návrh na klasifikaci bakalářské práce: .....

.....
podpis recenzenta bakalářské práce

Čes. Budějovicích 20. 6. 2010
V ..... dne .....

Stupeň klasifikace:	výborně	velmi dobře	dobře	nevyhověl
---------------------	---------	-------------	-------	-----------